

opinió | ROSAMARIA ZARAGOZA

No perdem el nord

Fa més de set anys que visc a l'Empordà, i dirigeixo un hotel en aquesta zona. Escric en nom de la trentena de treballadors que col·laborem a l'hotel Castell d'Empordà i que (ara per ara) estem en seriós risc de perdre la nostra font de treball. Des de fa ja nou anys l'actual propietari de l'hotel va reconstruir un edifici històric catalogat com a BCIN (bé cultural d'interès nacional) i va convertir un indret fins llavors abandonat en un espai públic d'oci, restauració i cultura. Des de llavors hem col·laborat conjuntament amb l'associació d'hostaleria de la zona i amb el Patronat de Turisme de la Costa Brava per promoure la marca «Empordà» i donar a conèixer la riquesa d'aquesta zona.

Al llarg de tots aquests anys hem treballat amb molta il·lusió, apostant sempre per un turisme de qualitat. Per un turisme que és l'eix del futur d'aquesta zona; per un turisme del qual es veuen beneficiats gran part dels restaurants i comerços de la regió. No som l'únic hotel, però sí que vam ser el primer de la Bisbal. Tenim una mitjana d'ocupació anual del 70%, cosa que representa prop de 18.000 clients que cada any ens visiten i deixen el capital a la nostra zona. D'aquest turisme, en depenem no només nosaltres com a hotel, sinó moltes empreses locals a les quals l'hotel genera treball de manera directa o indirecta.

Amb la variant pel nord el nostre negoci es mor. Nosaltres no ens dediquem a vendre una habitació d'hotel. Venem una experiència, una manera de viure allunyada de l'estrès de la ciutat, de la contaminació, del soroll dels cotxes, de l'urbs metropolitana. El nostre producte és l'entorn, la tranquil·litat, la pau que dona el contacte amb la natura. Els nostres clients vénen de tot arreu d'Espanya, d'Europa, del món sencer. El que cerquen els nostres clients que arriben de tan lluny és justament el que ara es pretén destrossar.

Si això passa, uns quants trobarem feina en algun altre lloc, altres anirem a l'atur, però, més enllà d'aquesta qüestió, ens hauríem de preguntar si destruir una indústria turística florent és el que volem per a aquesta zona. ¿Com es concilien dues visions tan diametralment oposades: per una banda, un turisme de qualitat, i, per l'altra, una autovia que fereix l'essència d'aquest petit país, el seu esperit agrícola? Considero que seria un terrible error històric destruir la plana empordanesa que hi ha sota Castell d'Empordà. Aquest paisatge de somni és el que podria considerar-se una de les joies de la corona d'aquest triangle d'or en què vivim. Em ve a la memòria, amb emoció, la imatge d'aquells nens de la Bisbal que ens visiten cada any per dibuixar el castell, el seu paisatge i els seus camps. No els deixem una herència equivocada de *blade runner* i prepotència irremeiable. No perdem el nord.